

Josef Boubela.

Posmrtná vzpomínka.

„Ještě bych se dal rád reaktivovati, abych mohl v našem království českém sloužiti“ — to byla slova, kterými pens. rada vrchního soudu zemského Josef Boubela na výletu podniknutém se mnou r. 1915 do Račických lesů, dal najevo svou neobmezenou lásku k státu, jehož vznikání již tehdy jasně před svýma očima viděl. Bylo to thema, o němž v tehdejších neklidných a pro takové „blouzníky“ — dle pojmů starého Rakouska — velmi nebezpečných dobách hovořival.

Již tehdy jsem slyšel různé názory a kritiky z jeho úst, jež po převratě vydal oděny do veršů v knížce „Vilém II. Ukruťný“ (vydáno pseudonymně). Nedočkal se sice českého království, ale přece naší samostatnosti, českého státu, jemuž svou mysl a srdce už dávno byl předtím věnoval. Nedočkal se však bohužel ani svého reaktivování, což zajisté velmi těžce nesl, ač mi to přes to, že naše styky po převratě i nadále trvaly a to mnohem přátelštější byly, nikdy ani slůvkem nenaznačil. Jak by mu bylo bývalo sladkým, kdyby byl mohl alespoň jednou prohlásiti rozsudek „Ve Jménu Republiky!“. Myslím, že by se byl i tím uspokojil, vždyť by byl jako nefalšovaný český soudce v osvobozené vlasti své mohl s hrдостí přísluhovati spravedlnosti, již on ostatně i za Rakouska svůj celý život, jenž nebyl prost strádání, byl věnoval, přes to, že vzdor svým schopnostem a vědomostem nebyl v té míře oceňován, jak by byl zasloužil.

Než jeho přímá povaha překonala i ony pro něj nejtrpčí chvíle dobře a i když se mu nevyplnilo jeho dávné přání sloužiti jako český soudce svému státu, s radostí a upřímným srdcem sledoval jeho vývin a zle se horšil, nebylo-li vždy — podle jeho mínění — jednání vedoucích činitelů „na výši doby“. Z úspěchů svých mladších kolegů se vždy upřímně radoval a zůstal jim vždy milým přítelem.

Josef Boubela narodil se na Vsetíně na Moravě r. 1853. Navštěvoval gymnasia v Těšíně a v Praze. Tu absolvoval i právnická studia. Již v těchto dobách přispíval belletristickými pracemi do různých časopisů a almanachů. Roku 1876 vstoupil do služby soudní a působil jako soudce, po případě jako substitut státního zastupitelství v Novém Jičíně, Hranicích, Mor. Ostravě, Brně a v Uher. Hradišti. Zúčastnil se všude veřejného života, přispívaje k vlasteneckému probuzení a po případě je udržuje. Byl jedním ze spoluzakladatelů Právnické Jednoty Moravské, byl jejím jedna-

telem a po dlouhá léta také redaktorem spolkového věstníku „Zprávy Právnické Jednoty Moravské“, do nichž přispíval jak články z různých oborů práva, tak i praktickými příklady i kritickými články. Mimo to zasílal články i do časopisů jiných (Právníka, Rozhledů, Zemědělské politiky) a vydal samostatný spisek „Jazyková otázka při úřadech státních“. Byl po léta honor. docentem od založení české vysoké školy technické v Brně na této nejprve pro národní hospodářství, později pro vodní, směnečné a obchodní právo. V Právnické Jednotě zejména v prvních letech po vzniku často přednášel a vždy se zúčastnil se zápalem debat a kritik jak co do názorů v přednáškách projevovaných, tak zejména i co do vydaných rozhodnutí s malou přestávkou až téměř do poslední doby. Pro své velké zásluhy o Právnickou Jednotu Moravskou byl r. 1922 jmenován jejím čestným členem.

Celý život byl činným i čilým a třeba v posledních letech stáří na těle Josefa Boubely zanechávalo velmi znatelné známky, přece překvapila všechny jeho přátele a známé zpráva o náhlém jeho úmrtí v Břeclavě dne 26. května 1928.

Byl to muž práva a spravedlnosti a budiž mu zachována vždy čestná vzpomínka.

Purcner.